

но и то не е ꙗко основателно и извѣстно, нека разсѣждава секой.

(29) Вдѣгамъ е станало попредложенію въкъз ѡтъ Фалвенско то двѣжѣ или двѣгаю, защото въ двѣгаю, ако премѣстишъ в-то на мѣсто то на-д-то, а д-то на мѣсто то на-в-то ще да стане прѣсто то вдѣгаю-вдѣгамъ, каквѣ то шо е станало и ѡтъ кропѣка копрѣва и дрѣги такива.

(30) Въ прешѣдшее, и давнопрешѣдшее, и непредѣланое трѣтѣе и четвѣртѣе, средній рѣдъ дѣмало самъ, дѣмало вѣхъ, продѣмало самъ, и продѣмало вѣхъ, не е оупотребително въ прѣстыатъ ꙗзыкъ, защото никогаши не ще да рече дете дѣмало самъ, нито кой то го пѣта, дѣмало ли си; но дѣмалъ ли си; дѣмалъ самъ. Когато ѡваче животни, или вѣщи бездѣшны на-среднѣа рѣдъ прѣиматъ лице (*προσωποποιεῖται*) тогава се оупотребляватъ правнано, защото каквѣто шо гобори лѣво изелъ самъ, и мѣчка та изела самъ, така гобори и магаре то носило самъ, и дѣрвѣ то стоало самъ толко време въ гора зелена неотсѣчено. И морѣ то, мнозина самъ потопило. И земаа та, сѣчки те земнорѣдны ѡтъ ѣдама самъ погжанаа. И земѣ прилѣръз ѡтъ